

OPINIÓ

“Nosaltres parim, nosaltres decidim”. El temps no passa per aquesta consigna. Ja sigui en blanc i negre o tecnicolor, les dones seguim sortint al carrer per a reivindicar els nostres drets. Ningú ho farà per nosaltres. Aquest 28 de setembre, dia internacional per la despenalització de l'avortament, tornem a deixar clar que sobre el meu cos, només jo, dona, decideixo.

L'ofensiva del Govern del PP per a reformar i restringir, encara més, la ja limitada llei d'interrupció voluntària de l'embaràs mostra l'actualitat de la necessària lluita feminista. Una reforma que vol fer-nos tornar vint anys enrere, amb una legislació més restrictiva que la de 1985, i que només permetrà avortar en supòsits molt restringits. Un nou intent de la dreta ultraconservadora per decidir i legislar sobre el cos de les dones.

Davant d'aquestes mesures, no ens podem quedar callades, mentre ens condemnen a la clandestinitat, posant en perill les nostres vides amb avortaments il·legals. La interrupció voluntària de l'embaràs no pot estar tipificada, com avui passa, com a delictes dins del Codi Penal. No som delinqüents, som dones, amb drets (encara que a alguns no els agradi), que volem decidir sobre la nostra maternitat. L'avortament ha d'estar inclòs en la sanitat pública i ser accessible a totes les dones, independentment del seu origen i situació legal. I l'educació sexual, i l'accés als anticonceptius, és una premissa imprescindible per no haver d'avortar.

La crisi no només implica una pèrdua de drets econòmics, socials, democràtics, laborals sinó,

Jo, dona, decideixo

Escrit per Esther Vivas *

dijous, 3 d'octubre de 2013 14:57

també, sexuals i reproductius. Assistim a una ofensiva político-ideològica que ens fa retrocedir dècades en llibertats que han costat anys de lluita aconseguir. Unes mesures de dretes, masclistes i homòfobes, que augmenten les desigualtats i colpegen, principalment, a les que menys tenen.

No oblidem la recent mesura del PP que nega els tractaments de reproducció assistida (inseminació artificial i fecundació in vitro) en la sanitat pública a lesbianes i a dones soles. Una política que atempta contra la igualtat d'accés als serveis públics, que discrimina a determinats col·lectius i que busca imposar un únic model de família. Ens volen amb por, submises, pobres, callades i heterosexuales. Però davant la cotilla heteropatriarcal que busquen imposar, ens reivindicuem diverses i lliures. Lliures per a decidir sobre el nostre cos i la nostra sexualitat.

*Article a Público, 28/09/2013.